

bære et Princip; man maatte søge at faa gennemført. Saa skal jeg vise tilbage til Loven af 2den Juli 1870 om Indkomstskatten. Saa ville ærede Medlemmer ogsaa i §§ 11 og 13 kunne finde det samme Princip, skønt denne Indkomstskattelov var af en ganske anden Karakter end de foregaaende Skattelove, idet man nemlig der var gaaet til en ren Procentskat over hele Landet og havde forladt det tidligere Kontingentsystem med denne Fordeling efter Folketal og Hartorn. Man var nemlig under alle disse Forhandlinger gennem Treserne om de forskellige Skattelove bleven klar paa, at det allerretfærdigste Skattegrundlag af det alt sammen var Hartornet, og derfor mente man, at man maatte komme til et bedre og retfærdigere Skattegrundlag. Det var det, man naaede til ved Loven af 2den Juli 1870, men ogsaa da fastholdt man, skønt man der, som saat, naaede til Procentsystemet, det samme Princip, som vi nu her have stillet Forslag om i Endringsforslag under Nr. 1, og som vi selvfølgelig anbefale til Vedtagelse. Det er derfor intet Under, at naar Folketinget gennem Treserne havde arbejdet paa at faa dette Princip gennemført, at saa Venstres Bestyrelse straks i 1871, da de indbragte Forslag til Lov om en mellemkommunal Beskatning, ogsaa tog dette Princip med om Næringskommuners Ret til at beskaffe. Det er saa selvfølgelig, og det stete ogsaa. Det Forslag, som blev indbragt her i Folketinget i 1871 af Venstres Bestyrelse, havde det samme Princip, som de havde vedkendt sig, og som den samlede Lovgivningsmagt ligeledes havde vedkendt sig i Treserne. Der blev da nedsat Udvalg — jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa Sagens Historie, jeg berørte den delvis ved Sagens Iste Behandling —, og i det Udvalg vare alle Parter enige om, at Principet burde man holde paa og arbejde paa, skønt Udvalget delte sig i forskellige Dele. Der fremkom intet Endringsforslag om det modsatte Princip, men tværtimod, de Endringsforslag, der fremkom, vare byggede paa dette Princip. Vi, Mindretallet, have tilladt os at bygge vort Endringsforslag her under Nr. 1 paa Endringsforslag, som den Gang fremkom fra et Mindretal i Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og 2 andre ærede Medlemmer, som ikke længere ere til Stede her i denne Sal. Nu kunde maatte ærede Medlemmer sige: Hvorfor da gaa saa langt tilbage og tage Endringsforslag fra den Tid? Dertil vil jeg sige, at vi have ikke særlig valgt at gaa saa langt tilbage, men vi ere gaaede tilbage til den Tid, fordi vi synes, at naar hele

Venstre den Gang stod enigt om at indbringe Forslag paa det Princip, og hele Udvalget, skønt delt, dog var enigt om at fastholde det Princip, og endvidere det Princip den Gang fastholdtes netop af det samme ærede Medlem, som nu er den første til at forlade det, er det en stor Opfordring for os til netop at tage Endringsforslag frem fra den Tid, saa meget mere, som vi dog vanskeligt kunne tænke os, at Folketinget i den Grad vil træde op imod sin tidligere Stilling, som det nu synes at tegne til. Vigesom man i Treserne og her i Begyndelsen af Halvfjerdserne holdt paa dette Princip, som jeg her staar og forsvarer, har ogsaa det Jonnesbechske Regeringsforslag holdt paa det samme Princip. Først i 1879 var det, at det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds mødte med et Forslag, som gik i lignende Retning som her Regeringsforlaget, nemlig gik ud paa, at Opholdskommunen skulde have udelukkende Ret til at beskaffe ogsaa de Folk, som havde Næring, andetsteds og altsaa Næringskommunen blot skulde have en Del fra Opholdskommunen, altsaa Fordelingsystemet. Men se, det Forslag, som kom i 1879, blev da forkastet i Udvalget; hele det daværende Udvalg — og her ere mange ærede Medlemmer til Stede nu, som vare med den Gang — var enigt om at forkaste det Princip; de mente, at det var rent forkasteligt og ikke til at bygge paa. Det er ganske kort Historien. Hvorfor vi have draget det frem, ville ærede Medlemmer maaste nu kunne forstaa.

Jeg skal derefter gaa over til at tale om nogle Enkeltheder ved Endringsforlaget, idet jeg dog ikke skal komme dybt ind derpaa, da jeg betragter Forlaget væsentlig som en Helhed og Afstemningen derom nærmest som en Principafstemning, idet det nu skal vise sig, om Folketinget virkelig vil forlade de gamle Beje for at slaa ind paa ny, som, det er min Overbevisning, naar vi først komme ind paa dem, ville i Fremtiden i mange Maader forhindre en virkelig grundig Reform af vort kommunale Skattevæsen. Man har jo fra alle Sider baade i Treserne og Halvfjerdserne været enig om, at naar vi skulde til en virkelig grundig Reform af vort kommunale Skattevæsen, saa maatte vi delvis komme til de samme Regler, som man hævdede i disse før omtalte Love og særlig i Indkomstskatteloven af 1870, saaledes at Reglerne over hele Landet bleve ensartede, baade naar man skulde udskrive kommunale Skatter, og tillige naar man skulde udskrive Indkomstskat til Staten. Men komme vi nu ind paa dette System her, vil det vanskeliggøre at faa ensartede Regler for vore